

Olv.: ApCsel 1,1-11– Ef 1,17-23 – Lk 24,46-53
URUNK MENNYBEMENETELE

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Akár így is köszönhetném a Testvéreket: Kedves Galileaiak! Azért nem teszem, mert ilyeneket olvasunk a Szentírásban: “Jöhet-e valami jó Galileából?” Pedig a galileai férfiakat emlegeti ez a mai olvasmány is. Ők azok, akik Jézustól búcsúznak és bebizonyították a világnak, hogy Jézus segítségével képes jóra az ember.

Ezen a mai ünnepen, mennybemenetel ünnepén ezt szeretném tudatosítani magunkban. Ugyan Galileaiak vagyunk. Valójában semmi jó nem származhat tőlünk önmagunktól, a magunk erejéből. Ha őszinték vagyunk, akkor ezt mindannyian belátjuk. De Isten segítségével megváltoztathatjuk nemcsak magunkat, hanem a világot is.

Ezt a szentmisét meghalt Irén és meghalt Mária testvéreinkért ajánljuk fel. Tartsunk bűnbánatot.

Könyörögjünk

Mindenható Istenünk, hadd ujjongjunk szent örömmel és hadd vigadjunk gyermeki hálaadással, mert szent Fiadnak, Krisztusnak mennybemenetele a mi fölemelkedésünk. Ahová ugyanis a Fő eljutott dicsőségben, oda kapott meghívást az egész test, az Egyház reménységben. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a Te Fiad által, aki Veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben Isten mindörökkön örökké.

+ **AMEN** +

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

A mennybemenetel üzenete olyan titok, amit nem egyszerű az ígehirdetőnek kibontani, az embereknek megérteni. Hogy az ember valamit megsejtsen ebből az isteni titokból, ahhoz valamiképpen meg kell szabadulnunk azoktól a képektől, amik elevenek bennünk a Szentírás leírása szerint. Közhelyeket könnyű mondani, de nehéz a belső magját kibontani ennek az igazságnak.

Mennyivel könnyebb a dolga egy jeruzsálemi idegenvezetőnek, amikor erről a kérdésről beszél. Elvezeti a turistákat az Olajfák hegyére, Betánia közelébe - ahogy hallottuk a Szentírásból, - és elmondja, hogy ez az a hely, ahonnan Jézus fölment a mennybe, még a lábnyomát is mutatja a sziklában. Ilyen egyszerűen, az emberek meg hallgatják, aztán továbbvezeti őket. Én nem tehetem meg, hogy most a Testvéreket lelkileg elvezessem ide Betánia közelébe, erre a helyre és megismétljem azt, amit a Szentírásból hallottunk. Ez az igazság egészen mást jelent, mint ahogy az emberek tudatában, fantáziájában él.

A ma reggeli papi imádságban van egy részlet szent Ágoston egyik prédikációjából. Ez világította meg számomra legjobban ennek a mai ünnepnek üzenetét. Szent Ágoston, aki zseniális ember és gondolkodó volt, 1600 évvel ezelőtt a következőt írta: “Az a Jézus, aki a mennyből eljött hozzánk, nem hagyta el ezzel a mennyet és az a Jézus, aki tőlünk fölment a mennybe, nem hagyta el ezzel a földet.” Szent Ágoston azt mondja, hogy Jézus Krisztusban az ég és a föld egyesült. Jézus Krisztusban az ég és föld összetartozik. Ez azt jelenti, - ahogy erről múlt vasárnap elméltünk, - hogy a mennyei Jeruzsálem alászállt a földre. Azon gondolkodtunk, hogy mit is jelent ez? Ma ezt így is mondanám:

***A mennyei Jeruzsálem itt maradt
és mi ebben a mennyei Jeruzsálemben élünk.
De ez a földre szállt mennyei Jeruzsálem,
a mennyei Jeruzsálemet jeleníti meg itt a földön.***

Humorosan az jutott az eszembe, hogy Jézus Krisztus kettős állampolgár. Szent Ágoston szavaira gondolva, aki azt mondja, hogy Jézus megtestesülésével nem hagyta el a mennyet, mennybemenetelével pedig nem hagyta el a földet. Világos és egyértelmű. Nekünk nagyon fontos ez az üzenet. Nem kell tartani nekünk ettől a kettősségtől, mert ez nyilatkoztatja ki leginkább ennek az ünnepnek a titkát.

Mielőtt még egy lépést teszünk befelé, szeretnék beszélni a **képekről**, amiket hallottunk.

Jézus aszemük láttára az égbe emelkedett - írja Lukács evanglista.

Lukács evanglista ezzel azt fejezi ki, hogy Jézus visszamegy földi küldetése után oda, ahonnan eljött hozzánk. És hova megy? Egy olyan világba, amely a mi világunk fölött van. Ő ezt így írta le az akkori embereknek, hogy szemük láttára fölment a mennybe. A modern ember ezen fennakad és innen nem tud továbbmenni. Micsoda dolog is ez? Lukács evanglista ezt az igazságot mondja el.

Felhő takarta el Jézust a szemük elől.

A felhő mindig az Isten jelenlétét fejezi ki. Az Ószövetségben a felhő védi a naptól a zsidókat, amikor a pusztában vonulnak. Vagyis az Isten vigyázza őket. Mit jelent számukra a felhő, amikor megjelenik? Védő és oltalmazó ernyő. Akkor arra gondolnak, hogy az Isten milyen jó hozzájuk. Milyen jó az Isten, aki nem hagyja el őket, akinek nem közömbös az ő sorsuk, az ő útjuk. A Szentírás-magyarázók ezt egyértelműen így tartják.

Mit jelent nekünk ez az üzenet?

Mi az, amit elhozott Jézus nekünk ide, a mi emberi világunkba? Ne azzal foglalkozzunk, hogy mit jelent Jézus megtestesülése, mit jelent az, hogy Jézus értünk Emberré lett. Ezek isteni titkok. Viszont elhozta ebbe a világba az Istent. Ez az igazság az, amire nekünk oda kell figyelniünk, mert az Isten világa nem más, mint a szeretet. Ebbe a világba, amely világban nem otthonos a szeretet. Ebbe a világba, amelyben a mi önös emberi természetünk olyanná változtatta a helyzetünket, amit néha a siralom völgyének is mondanak az emberek.

Ebbe a világba hozta el Jézus a mennyet, vagyis a szeretetet.

Mondhatnám azt is, az Isten igazságát. Ezen is lehet gondolkodni, hogy nincs emberi igazság. Mi bitoroljuk ezt a fogalmat. Csak egy igazság van, az Isten igazsága. Nincs más. Hogy ez mit jelent, arról sokat elméltünk a húsvéti ünnepek során.

Az Isten igazsága az, hogy szeret.

Isten nem magyarázza meg nekünk, mi az igazság, mert az embereknek erről kár beszélni. Isten maga nagyon jól tudja azt, hogy az igazság az, hogy szeret bennünket. Ez a menny a földön. A szeretet az, amely által a menny és a föld összetartozik.

Ma azt ünnepeljük, hogy Jézus fölmege a mennybe.

Jézus itt a földön bevégezte művét. Jézus Krisztus győzött! Jézus Krisztus legyőzte a gonoszt, legyőzte a bűnt, vagyis az önzést. Megjelenítette ebben a világban a mennyet, vagyis a szeretetet, amire építeni lehet életet. Amire építeni lehet emberi kapcsolatokat. Semmi másra nem lehet életet építeni, csak erre. Szent Ágostonra hivatkozva erre gondolunk, hogy

Jézus úgy ment el innen, hogy itt maradt.

Jézus úgy ment el innen, hogy itt marad velünk együtt a szeretet erejében.

Nekünk ez a hivatásunk, ez a küldetésünk, hogy erről tanúságot tegyünk.

Jézus nem hagy magunkra bennünket.

Ahogy a Fő az égbe emelkedett, ugyanúgy mi vele együtt. Ezzel azt fejezi ki, ami számunkra természetes, hogy ez a testnek a képe, a föld és a test összetartozik, így egy. A világ úgy egy Jézussal, hogy ő a fő. Azért Jézus a fő, mert ő a győztes. Azért Ő a fő, mert erősebb a szeretet a gyűlöletnél. Ez a legnagyobb hatalom a földön függetlenül attól, hogy az e világi hatalmukkal hogyan élnek az emberek. Ezek mindig aprócska győzelmek, amit az ember hatalmára, önzésére hivatkozva elér.

Felnézték. Ezt a képet is engedjük közel magunkhoz.

Arra gondolhatunk, hogy az ember ki akar tekinteni abból a világból, ahol sokat szenvedett. Mitől? Önmagunktól, meg egymástól, mert nem a menny határozza meg a mindennapjainkat. Nem az Isten határozza meg a mindennapjainkat. E miatt szenvedünk, semmi másból. Ezért nevetséges az, amikor az emberek a rossz miatt az Istent kárhozzatják. Ugyan miért? A mai zsargon ilyen szavakat is használ, hogy kinéz valaki a fejéből. Igen, ki akarunk nézni abból a világból, amelyben kusza gondolataink vannak. Amely világban a mi furcsa gondolataink megköthetnek bennünket. Ezt az ígéretet veszik el tőlünk, hogy ebből van kiemelkedés, csak engedjük, hogy Isten formálja és alakítsa a mi szívünket, ahonnan minden származik.

Testvérek! Ez a mai ünnep erről szól, amit itt hallottunk.

Jézus megáldja őket és így megy el. Amikor Jézus megjelent közöttünk, akkor a Szentírás szerint eljött közénk az áldás, az Isten áldása.

Most amikor Jézus elmegy, megáldja őket,

Benne áldást nyert a föld. Nincs más áldás.

Áldást nyert Benne a föld, mert új irányokat kap.

A megváltás azt jelenti, hogy új útja van az embereknek. Ez az út az Élet útja. Nincs más út. Ezen a mai ünnepen mi, akik megáldattunk, erre gondoljunk!

“Én vagyok a kapu. Aki ezen az ajtón lép be, az életet talál.”- mondja magáról Jézus.

Ez is egy kép. Azt is mondhatnám, hogy a mennybemenetel azt jelenti, hogy kapu nyílt a mennybe. Vagyis aki Jézussal él, az az életre vezető kapun lép be. Egyszerűen ég és föld összetartozik. Miért? Mert az Isten hordozza, az az Isten, aki a szeretet. Ezen a mai

ünnepeken Jézus Krisztussal együtt ezen a kapun lépünk be a mennybe, amely itt van szent Ágoston szerint.

Ha ezt komolyan vesszük, akkor Isten és ember,
Isten és világ egységben látható lesz.
Ez jelenti külön-külön mindegyikünk életét,
ez jelenti a mi közös életünket, mert nem a bűn,
nem a rossz az, ami meghatározó,
hanem az, amit Jézus jelenített meg nekünk a mennyből
és amely áldást hoz a világnak.
Nekünk csak az a dolgunk, hogy ennek az áldásnak a hordozói legyünk.

+ *A M E N* +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Hitünk szerint égnek és földnek polgárai vagyunk. Jézus Krisztus elhozta hozzánk a menny üzenetét és Jézus Krisztus elvitt magával minket - ahogy ő mondotta - ***haza***. Hogy hol van ez? Az Istennél. Gondoljunk arra, hogy akkor tartozunk éghez és földhöz egyformán, ha Istenhez tartozunk. Imádkozzunk ezért.

Mi Atyánk...

Könyörögjünk

Mindenható örök Isten, te minket már a földön mennyei eledellel táplálsz. Add, hogy áldozatos buzgósággal törekedjünk a mennybe, ahová már fölvetted emberi természetünket Krisztus, a mi Urunk által.

+ *A M E N* +